

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14C/107/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112231704
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6112231704.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci navrhovateľa GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpeného HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti odporcovi 1) X.. P. A., Z.. XX.XX.XXXX, B. X. XX, V., odporcovi 2) J. A., Z.. XX.XX.XXXX, K.. Č.. Z. Z.M. F., v konaní zastúpenému opatrovníčkou M. X., Q. K. H. Q. I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO: 42 305 675, o zaplatenie 6 129,11 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie ohľadom sumy 1 233,78 Eur a úrokov z omeškania vo výške 10,90 % ročne zo sumy 6 129,11 Eur od 30.09.2006 do 27.01.2014 zastavuje.

Súd návrh navrhovateľa zamietá.

Súd odporcovi 2) náhradu trov konania nepriznáva.

Súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa prostredníctvom právneho zástupcu návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.12.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcov spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 6 129,11 Eur, úrok z omeškania vo výške 10,90 % ročne zo sumy 6 129,11 Eur od 30.09.2006 do zaplatenia a náhradu trov konania a to z titulu úverovej zmluvy zo dňa 13.11.2000.

Uznesením č. k. 14C/107/2013-84 zo dňa 20.06.2014, právoplatným dňa 15.07.2014, tunajší súd podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil konanie voči odporcovi 1) X.. P. A.. Súd odporcovi 1) náhradu trov konania nepriznal.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania, žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 20.11.2003, notárskou zápisnicou Z. XXX/XXXX, Z. XXX/XXXX, Úverovou zmluvou zo dňa 31.10.2000, ručiteľskou listinou zo dňa 31.10.2000, návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 02.02.2004, žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 20.11.2003, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2005 s časťou prílohy, písomnými vyjadreniami navrhovateľa, písomným vyjadrením opatrovníčky odporcu, spisom Okresného súdu Brezno sp. zn. 5Er/37/2004, písomným vyjadrením súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., výpisom z účtu č. XXXXXXXXX, Všeobecnými obchodnými podmienkami pre stavebné sporenie, ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ uviedol, že jeho právny predchodca - Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. s dlžníkom - Q. P., Z.. XX.XX.XXXX, uzavrel dňa 13.11.2000 Úverovú zmluvu k číslu účtu stavebného sporenia XXXXXXXX/XXXX, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý medziúver vo výške 19 916,35 Eur (600 000,00 Sk) s tým, že po splnení podmienok sa zmení medziúver na stavebný úver. Plnenie dlžníka bolo zabezpečené ručiteľskými vyhláseniami odporcu 1) a odporcu 2). Pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, bola postúpená z postupcu - Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. na navrhovateľa na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2005.

Nakoľko dlžníci neplnili svoj záväzok riadne a včas, právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 20.11.2003 vyzval dlžníka a odporcov na okamžité splatenie úveru podľa bodu II ods. 3 písm. b) Zmluvy o úvere. Dlžník ani ručelia - odporcovia pohľadávku neuhradili, preto právny predchodca navrhovateľa dňa 10.12.2004 podal návrh na vykonanie exekúcie. Exekučné konanie vedené pôvodne JUDr. Jozefom Martišikom pod sp. zn. EX 27/04 nenaplnilo svoj účel vzhľadom na nedostatok majetku dlžníka, preto si navrhovateľom v tomto konaní uplatnil pohľadávku voči odporcom na základe ich ručiteľských vyhlásení. Podľa navrhovateľa došlo dňa 10.12.2004 podaním návrhu na začatie exekúcie voči dlžníkovi k spočívaniu premlčacej doby vo vzťahu k dlžníkovi a podľa § 310 Obchodného zákonníka sa právo navrhovateľa voči odporcom - ručiteľom nepremičí skôr ako právo navrhovateľa voči hlavnému dlžníkovi. Podľa navrhovateľa je podanie návrhu na vykonanie exekúcie právnym úkonom, ktorý sa považuje za uplatnenie práva v už začatom konaní a má za následok spočívanie premlčacej doby. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 4/2012 zo dňa 27.03.2013, kde bol vyslovený právny názor, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, preto sa i vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy, spravujú Obchodným zákonníkom, pričom aplikácia Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania. Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/28/2013 zo dňa 30.11.2013, sp. zn. 15Co/132/2013 zo dňa 21.11.2013, sp. zn. 16Co/751/2013 zo dňa 13.02.2014, sp. zn. 17Co/111/2013 zo dňa 19.03.2014.

Navrhovateľ na výzvu súdu uviedol, že na úver vo výške 19 916,35 Eur (600 000,00 Sk) bolo do jeho zosplatnenia (20.11.2003) spolu s nasporenou sumou uhradených 11 546,68 Eur (341 093,00 Sk). Uplatnená pohľadávka ku dňu jej zosplatnenia bola vo výške 8 858,37 Eur a pozostávala z nezaplatenej istiny vo výške 8 772,59 Eur (264 283,80 Sk), poplatkov za vedenie účtu vo výške 8,30 Eur (250,00 Sk), úrokov z úveru vo výške 77,46 Eur (2 333,00 Sk). Zosplatnená suma bola následne v zmysle dohody úročená úrokovou sadzbou vo výške 10,90 % ročne (t.j. o 1,6 % nižšou než bola zákonná úroková sadzba ku dňu zosplatnenia úveru). Od okamihu zosplatnenia do podania návrhu došlo dňa 29.09.2006 k zaplateniu sumy vo výške 5 025,57 Eur, ktorá bola započítaná na zosplatnenú istinu vo výške 2 729,26 Eur t.j. zostávajúca istina bola vo výške 6 129,11 Eur), úroky z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 8 858,37 Eur od 21.11.2003 do 29.09.2006 v sume 2 296,31 Eur. Dňa 27.01.2014 došlo k ďalšej úhrade vo výške 6 129,11 Eur, ktorá bola započítaná na zosplatnenú istinu vo výške 1 233,78 Eur, úroky z omeškania vo výške 10,90 % ročne zo sumy 6 129,11 Eur od 30.09.2006 do 27.01.2014. Dlžník spolu s ručiteľmi od poskytnutia úveru v roku 2000 uhradili spolu sumu 22 701,36 Eur.

Navrhovateľ zoberal návrh späť v časti 1 233,78 Eur a úrokov z omeškania vo výške 10,90 % ročne zo sumy 6 129,11 Eur od 30.09.2006 do 27.01.2014 a žiadal, aby mu súd priznal sumu vo výške 4 895,33 Eur, úrok z omeškania vo výške 10,90 % ročne zo sumy 4 895,33 Eur od 28.01.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Opatrovníčka odporcu 2) vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku.

Podaním doručeným súdu 01.08.2014 vstúpil do konania na stranu odporcov vedľajší účastník - HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie. K návrhu sa nevyjadril.

Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD., ktorý v súčasnosti vedie pod sp. zn. EX 30607/12 exekúciu pôvodne vedenú JUDr. Jozefom Martišikom pod sp. zn. EX 27/04, na výzvu súdu uviedol, že v predmetnom exekučnom konaní bola dňa 29.09.2006 vymožená suma 5 025,57 Eur.

Súd v súlade s ustanovením § 96 ods. 1 OSP konanie ohľadom sumy 1 233,78 Eur a úrokov z omeškania vo výške 10,90 % ročne zo sumy 6 129,11 Eur od 30.09.2006 do 27.01.2014 zastavil, keďže navrhovateľ zoberal návrh na začatie konania v tejto časti späť.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obchodná spoločnosť Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. (predtým Stavebná sporiteľňa VÚB-Wüstenrot, a.s.) ako veriteľ a Q. P., Z.. XX.XX.XXXX, B. Z.. X. F. X, V. ako dlžník dňa 13.11.2000 uzatvorili podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka Úverovú zmluvu k číslu účtu stavebného sporenia XXXXXXXX/XXXX (ďalej len „zmluva“ alebo „zmluva o úvere“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie (ďalej len „VOP“). Plnenie záväzku z úverovej zmluvy bolo zabezpečené spísaním notárskej zápisnice o uznaní dlhu zo strany dlžníka a ručiteľskými vyhláseniami odporcov 1) a 2). Na základe uvedenej zmluvy navrhovateľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 19 916,35 Eur pri úrokovej sadzbe 8,90 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby sa mala zmeniť na 6 % ročne po transformácii medziúveru na stavebný úver. Pre prípad vyčerpania celého medziúveru bola výška splátok dohodnutá na 147,71 Eur (4 450,00 Sk) so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po prvom čerpaní. Po transformácii medziúveru na stavebný úver mala byť splátka vo výške 139,41 Eur (4 200,00 Sk). Splátky boli splatné vždy od prvého dňa v mesiaci a boli považované za včas splatené, ak boli pripísané na úverový účet do 10. dňa v mesiaci. Pre prípad omeškania so splácaním splátky bol dohodnutý úrok z omeškania vo výške 25 % ročne (čl. II. bod 2. písm. c) zmluvy).

Zmluvné strany sa v čl. II. bod 3. písm. b) zmluvy dohodli, že ak poberateľ úveru v stanovených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je stavebná sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru podľa § 11 bod 2. VOP a v takom prípade sa zvyšuje úroková sadzba za dobu oneskorenia o 2 % nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu.

Právny predchodca navrhovateľa listom „Žiadosť o okamžité splatenie úveru“ zo dňa 20.11.2003 vyzval úverového dlžníka a odporcov na okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 8 858,37 Eur (266 867,40 Sk) a to podľa § 11 ods. 2 VOP. List bol odporcovi 2) doručený podľa § 16 ods. 1 VOP dňom jeho odoslania na poslednú známu adresu odporcu 2), t.j. dňa 01.12.2003, kedy bola podľa poštovej pečiatky nedoručená zásielka odovzdaná na poštovú prepravu (č.l. 22). Hlavnému úverovému dlžníkovi bol list doručený 03.12.2003.

Dlžník ani ručiteľia-odporcovia pohľadávku neuhradili, preto právny predchodca navrhovateľa dňa 10.12.2004 podal návrh na vykonanie exekúcie proti úverovému dlžníkovi-Q. P. a to na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice č. Z. XXX/XXXX, Z. XXX/XXXX, napísanej na Notárskom úrade JUDr. Anny Medvedovej, notára so sídlom v Brezne. V uvedenej notárskej zápisnici úverový dlžník vyhlásil, že v prípade nesplnenia záväzkov v sume 600 000,00 Sk s príslušenstvom, vyplývajúcich zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 13.11.2000 súhlasí s vykonateľnosťou tohto záväzku. Exekúcia je vedená na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 5Er/37/2004 a dosiaľ nie je skončená. V priebehu exekučného konania došlo dňa 29.09.2006 k vymoženiu časti pohľadávky vo výške 5 025,57 Eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 21.12.2005 medzi postupcom Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. a navrhovateľom ako postupníkom bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená na navrhovateľa.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať nepriemerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom do 31. 12. 2007 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú

na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), avšak vzhľadom na špecifickosť právneho úkonu, ktorým sa tento záväzok zakladá a ktorý má znaky „spotrebiteľskej“ zmluvy (t. j. zmluvy typového charakteru, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých neurčitých prípadoch, pri uzatváraní ktorej je obvyklé, že spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť), bolo potrebné tento záväzkovo-právny vzťah posudzovať aj podľa špeciálnej právnej úpravy (lex specialis) spotrebiteľského práva, ktorá je obsiahnutá v zákone č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a tiež aj v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade súd nemal pochybnosti, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou typovou, a že úverový dlžník nepoužil predmet plnenia na podnikanie, čo jednoznačne vyplýva z uzavretej zmluvy. Rovnako neexistujú pochybnosti, že pôvodný veriteľ je podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti. Novelou k Občianskemu zákonníku č. 150/2004 Z. z., sa od 01.04.2004 posilnila právna úprava týkajúca sa ochrany spotrebiteľských vzťahov, a to s aplikáciou aj na vzťahy spreď účinnosti uvedeného zákona, a teda aj na predmetnú právnu vec.

V prvom rade sa súd zaoberal otázkou premlčania žalobou uplatneného nároku. Nakoľko zmluva o úvere je absolútnym obchodom, súd posudzoval otázku premlčania podľa Obchodného zákonníka, keďže treťou časťou Obchodného zákonníka sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona (§ 261 Obchodného zákonníka).

Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 402 Obchodného zákonníka premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

Podľa § 405 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka ak právo bolo uplatnené pred premlčaním podľa § 402 až 404, ale v tomto konaní sa nerozhodlo vo veci samej, platí, že premlčacia doba neprestala plynúť. Ak v čase skončenia súdneho alebo rozhodcovského konania uvedeného v odseku 1 premlčacia doba už uplynula alebo ak do jej skončenia zostáva menej ako rok, predlžuje sa premlčacia doba tak, že sa neskončí skôr než jeden rok odo dňa, keď sa skončilo súdne alebo rozhodcovské konanie.

Podľa § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka bez ohľadu na iné ustanovenia tohto zákona sa skončí premlčacia doba najneskôr po uplynutí 10 rokov odo dňa, keď začala po prvý raz plynúť. Námietku premlčania však nemožno uplatniť v súdnom alebo rozhodcovskom konaní, ktoré sa začalo pred uplynutím tejto lehoty.

Podľa § 310 Obchodného zákonníka právo veriteľa voči ručiteľovi sa nepremičí pred premlčaním práva voči dlžníkovi.

Výzva právneho predchodcu navrhovateľa na okamžité splatenie celého zostatku úveru bola doručená odporcovi 2) dňa 01.12.2003 a keďže mal plniť okamžite po vyzvaní, t.j. nasledujúci deň 02.12.2003 a od 03.12.2003 je v omeškaní. Od 03.12.2003 začala plynúť voči odporcovi 2) 4-ročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňom 03.12.2007. Avšak, v súlade s § 310 Obchodného zákonníka je potrebné skúmať, či je uplatnená pohľadávka premlčaná aj voči hlavnému úverovému dlžníkovi. Hlavnému úverovému dlžníkovi bola žiadosť o okamžité splatenie úveru doručená 03.12.2003, keďže mal plniť bez zbytočného

odkladu po vyzvaní, t.j. nasledujúci deň 04.12.2003, tak od 05.12.2003 je v omeškaní. Premlčacia doba začala plynúť 05.12.2003, kedy sa hlavný dlžník dostal do omeškania so splatením zosplatneného úveru. Právny predchodca navrhovateľa si uplatnil zaplatenie pohľadávky v exekučnom konaní začatom dňa 10.12.2004, avšak podľa § 405 Obchodného zákonníka premlčacia doba začatím exekučného konania neprestala plynúť, pretože v tomto konaní nemôže dôjsť k rozhodnutiu vo veci samej. V súlade s ustanoveniami § 405 ods. 2 a § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka je potrebné v danom prípade skúmať, či voči hlavnému dlžníkovi uplynula pred začatím tohto súdneho konania maximálna 10-ročná premlčacia doba, ktorá plynie odo dňa, keď začala po prvý raz plynúť, t.j. odo dňa omeškania hlavného dlžníka po zosplatnení úveru a výzve veriteľa na plnenie - t.j. 05.12.2003. Z uvedeného je zrejmé, že 10-ročná premlčacia doba voči hlavnému dlžníkovi uplynula dňa 05.12.2013 a predmetné konanie sa začalo pred jej uplynutím (17.12.2012), teda k premlčaniu navrhovateľom uplatneného nároku nedošlo.

Podľa § 330 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo. Pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

Navrhovateľ uviedol, že jeho právny predchodca dňa 20.11.2003 podľa §11 ods. 2 VOP a čl. II. bod 3. písm. b) zmluvy uplatnil svoje právo na zosplatnenie zostatku úveru poskytnutého hlavnému dlžníkovi, pretože dlžníci neplnili záväzok vyplývajúci im zo zmluvy. Navrhovateľ však súdu nepredložil dôkaz, z ktorého by mal súd jednoznačne a nepochybne za preukázané, že dlžníci boli v omeškaní v súlade s uvedeným ustanovením zmluvy a VOP.

Po čiastočnom zastavení konania zostala predmetom konania suma vo výške 4 895,33 Eur s úrokom z omeškania vo výške 10,90 % ročne zo sumy 4 895,33 Eur od 28.01.2014 do zaplatenia. Navrhovateľ uviedol, že ku dňu zosplatnenia úveru bola pohľadávka právneho predchodcu navrhovateľa vo výške 8 858,37 Eur, z čoho 8 772,59 Eur tvorila nezaplatená istina a zvyšok boli poplatky a úroky. Z vyjadrenia navrhovateľa je zrejmé, že celá suma 8 858,37 Eur bola úročená úrokom z omeškania.

Úroky z úveru sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ) a v súvislosti so znením ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky nemožno požadovať, aj keby to bolo účastníkmi dohodnuté pre rozpor so zákonom. Kogentné ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka nedovoľuje účastníkom spotrebiteľskej zmluvy platne dojednať zmluvné podmienky, ktoré by sa odchyľovali od uvedeného zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno vyhovieť, nakoľko nie je dostatočne určitý. Z petitu žalobného návrhu a navrhovateľových písomných vyjadrení súdu nie je zrejmé, akej sumy a na základe akých skutkových tvrdení sa navrhovateľ domáha. Navrhovateľ požadoval priznanie sumy 4 895,33 Eur, avšak bez jej špecifikácie, t.j. rozdelenia na istinu, úroky, poplatky. Navrhovateľ síce súdu predložil výpisy z úverového účtu úverového dlžníka č. XXXXXXXXX, no súd na základe týchto výpisov, bez podrobného vysvetlenia jednotlivých položiek výpisu navrhovateľom, nedokázal zistiť, či je uplatnený nárok dôvodný v celom rozsahu, resp. len v časti a či vôbec boli splnené podmienky pre predčasné zosplatnenie úveru. Navrhovateľ ani na základe výzvy súdu neozrejmil, akým spôsobom dospel k výpočtu žalovanej sumy, teda ako boli započítavané jednotlivé úhrady dlžníkov na istinu, úroky, poplatky a na základe ktorých ustanovení zmluvy a v akej výške si vôbec poplatky uplatnil. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že jeho právnomu predchodcovi vznikol ku dňu zosplatnenia úveru nárok na zaplatenie istiny, poplatkov a úrokov v sume 8 858,37 Eur.

Súd preto musel konštatovať, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu svojho uplatňovaného nároku. Zmyslom dôkazného bremena je, aby súd mohol rozhodnúť o veci i v tých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva nebola alebo pre nečinnosť účastníkov nemohla byť preukázaná, ak vyhodnotením dôkazov, ktoré boli vykonané, neumožňuje súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníka ani o tom, že tvrdenie by bolo nepravdivé. Vzhľadom na uvedené dôvody súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému odporcovi 2) súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju ani neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi taktiež nepriznal náhradu trov konania, pretože tieto nežiadal nahradiť a zároveň súd konštatuje, že mu ani nevznikli, resp. pokiaľ by aj vznikli, výsledok sporu v prospech odporcu 2) nebol nijako ovplyvnený vstupom vedľajšieho účastníka do konania a v prípade existencie trov vedľajšieho účastníka by tieto nebolo možné považovať za účelné.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), musí byť datované a podpísané. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).